

Súd: Okresný súd Zvolen  
Spisová značka: 10C/29/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203076  
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková  
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714203076.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľky X. Č., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka SR, bytom N. Z. XXXX/XX, XXX XX A., zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466 proti odporcovi Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zast. Beňo&partners, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom 058 01 Poprad, Nám. Svätého Egídia 93, IČO: 44 250 029 o zaplatenie 533,38 € s prísl., takto

### rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľka je p o v i n á nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 213,89 €, predstavujúce trovy právneho zastúpenia, ktoré je povinná zaplatiť advokátovi odporcu Beňo&partners, advokátska kancelária s.r.o., IČO: 44 250 029 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

### o d ô v o d n e n i e :

Dňa 06.03.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľky zo dňa 03.03.2014, ktorým žiadala, aby súd rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť jej sumu 533,38 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 533,38 € od 28.2.2014 do zaplatenia, a tiež náhradu trov právneho zastúpenia. Svoj návrh zdôvodnila tým, že zmluvou o úvere č.7043294 uzavretej medzi ňou a odporcom dňa 25.07.2008 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov v jej prospech zo strany odporcu vo výške 995,82 € ( t.j. 30.000 Sk). Na základe absencie podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve ( ročné percentuálnej miere nákladov) mal odporca nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny-pôžičky vo výške 995,82 € bez úrokov a poplatkov. Navrhovateľka uvedením do omylu zo strany odporcu (predložením absolútne neplatnej zmluvy v časti úrokov a poplatku) uhradila na jeho účet sumu podľa zmluvy vo výške 1529,20 € t.j. o 533,38 € viac než mal odporca nárok. V rozsahu sumy 533,38 € tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane odporcu. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca ku dňu spísania žalobného návrhu ani napriek výzve navrhovateľky dlžnú sumu nevrátil, uplatnila si táto okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, keď táto základná úroková sadzba ECB bola dňa 27.2.2014 ( koniec lehoty na dobrovoľné vrátenie) 0,25%. Taktiež si uplatnila trovy konania za 2 úkony právnej služby, spolu vo výške 89,12 € vrátane režijných paušálov a poukázala na ustanovenie § 4 ods.2 písm.z),a) zákona o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého je navrhovateľka od platenia súdneho poplatku oslobodená a zároveň v tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, Krajského súdu v Prešove a Žiline, resp. rozhodnutia NS SR, ktoré majú tento právny názor potvrdzovať. Po právnej stránke navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu odôvodnila podaný žalobný návrh s poukazom na ustanovenie § 39 a § 41 Občianskeho zákonníka , tiež § 52 , § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka, § 451, § 456 Občianskeho

zákonníka, resp. § 4 ods.2 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy.

Po prvom pojednávaní v predmetnej veci právny zástupca odporcu zaslal súdu vyjadrenie zo dňa 19.5.2014, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 21.5.2014, v ktorom sa vyjadril k podanej žalobe a k priebehu a záverom pojednávania konaného dňa 14.5.2014, keď uviedol, že v návrhu na začatie konania namietala navrhovateľka jediný nedostatok zmluvy o úvere č.7043294, a to absenciu uvedenia údaju o ročnej percentuálnej miere nákladov ako obligatórnej náležitosti úverovej zmluvy, čo malo mať za následok, že poskytnutý úver mal byť bez úrokov a bez poplatkov. Odporca uviedol, že tento údaj RPMN je v zmluve jasne uvedený v článku III a vo výške 30,40%. Na pojednávaní následne navrhovateľka namietala ďalšie nedostatky zmluvy o úvere, ku ktorým sa odporca vyjadril nasledovne. Pokiaľ bola namietaná navrhovateľkou absencia adresy kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, odporca uviedol, že táto adresa je jasne uvedená vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „Formulár“), ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Pokiaľ navrhovateľka namietala absenciu podmienok čerpania úveru, avšak nekonkretizovala aké podmienky čerpanie neboli uvedené, má odporca zato, že všetky tieto podmienky sú uvedené v zmluve o úvere, Formulári alebo vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Navrhovateľka namietala aj nedostatočné konkretizovanie výšky, počtu a termínov splátok a konečnej splatnosti úveru. K tomu odporca uviedol, že výška mesačnej splátky ( 1.109 Sk) je uvedená v zmluve o úvere, ako aj vo Formulári. Počet mesačných splátok ( 42) je uvedený v zmluve ako aj vo Formulári a termíny splátok ( do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca) sú uvedené vo Formulári. Konečná splatnosť úveru ( po 42 mesiacoch) je uvedená v zmluve ako aj vo Formulári. Navrhovateľka tiež namietala absenciu údaju o celkových nákladoch na poskytnutie úveru, pričom údaj o celkovej sume pôžičky, ktorú bola navrhovateľka povinná vrátiť 46.578 Sk bol uvedený v zmluve a údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa 16.578 Sk bol uvedený vo Formulári. Odporca má teda zato, že zmluva o úvere obsahuje všetky podstatné obligatórne obsahové náležitosti, ktoré ukladala zákonná úprava platná a účinná ku dňu jej uzavretia. Pokiaľ by súd mal zato, že zmluva o úvere neobsahuje niektorú z podstatných obsahových náležitostí, čo by zakladalo bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a plnenie splátok navrhovateľkou následne bezdôvodné obohatenie odporcu, nárok na jeho vydanie by bol premlčaný. Z uvedeného dôvodu vzhľadom na nárok, ktorý si navrhovateľka žalobou uplatňuje nie je potrebné v konaní skúmať obsahové náležitosti zmluvy, keďže v prvom rade je potrebné vysporiadať sa s námietkou premlčania uplatneného nároku navrhovateľky. Odporca poukázal na ustanovenie § 107 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka a má teda zato, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v 2.ročnej subjektívnej premlčacej lehote a 3.ročnej objektívnej premlčacej lehote. Keďže navrhovateľka zaplatila odporcovi poslednú splátku úveru dňa 21.5.2011 a návrh na začatie konania podala dňa 6.3.2014, bol tento podaný po uplynutí 2.ročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia zo všetkých ostatných splátok, ktoré navrhovateľka zaplatila odporcovi skôr ako poslednú, sú premlčané v objektívnej aj subjektívnej premlčacej lehote. Pre úspešné uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia je však potrebné, aby boli zachované obe premlčacie lehoty, teda 2.ročná subjektívna ako i 3.ročná objektívna premlčacia lehota. K výške nároku odporca uviedol, že predstavuje rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a sumou, ktorú navrhovateľka odporcovi zaplatila, avšak nárok na vydanie tejto sumy je s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti premlčaný, a preto odporca žiadal, aby súd žalobu zamietol a zaviazal navrhovateľku na náhradu trov konania.

Navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslala súdu svoje vyjadrenie k vyjadreniu odporcu zo dňa 3.6.2014, ktoré bolo súdu doručené dňa 9.6.2014, v ktorom okrem iného uviedla, že v predmetnej zmluve o poskytnutí pôžičky č.7043294 je uvedená adresa odporcu, ktorá je jeho sídlom. Ako vyplýva z bodu 1 písm.c) Formulára viažuceho sa k zmluve o úvere č.7043294, adresa predávajúceho, u ktorého si môže navrhovateľka uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je „ 29.augusta 305801 Poprad“, teda adresa odlišná od sídla odporcu uvedeného priamo v zmluve. Z dikcie zákona vyplýva, že adresu predávajúceho, v tomto prípade odporcu, na ktorej si môže spotrebiteľ t.j. navrhovateľka uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť musí obsahovať priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere. Formulár, ktorý neobsahuje podpis navrhovateľky, ani odporcu nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere a uvedenie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere len v takomto Formulári, prípadne vo VOP nemožno považovať za splnenie zákonnej povinnosti predávajúceho t.j. odporcu. Zákon absenciu tejto obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere postihuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou celého úveru. Zmluva o poskytnutí pôžičky uzatvorená medzi účastníkmi neobsahuje

údaje o podmienkach čerpania úveru. Takýmto údajom v praxi bežne uvádzaným pri poskytnutí úveru je napr. podmienka o spôsobe čerpania úveru, teda o tom, či ide o čerpanie bezhotovostné alebo hotovostné. Podľa názoru navrhovateľky je potrebné uviesť, že väčšina týchto podmienok o čerpaní úveru je obsiahnutá len vo Formulári, resp. vo VOP a teda ich nie je možné považovať za uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere tak ako to vyžaduje zákon. K namietanej absencii údajov o celkových nákladoch na poskytnutie úveru zo strany odporcu navrhovateľka poukázala opäť nato, že údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa je uvedený už skôr v spomínanom Formulári a opätovne v tomto prípade trvajú na tom, že údaje obsiahnuté vo Formulári alebo vo VOP nemožno považovať za údaje uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Na podporu tohto tvrdenia poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.10.2012, sp.zn. 9Co 208/2012. Ďalej podľa ich názoru súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky nebol ani údaj o termíne splátok úveru, tento bol opäť len súčasťou Formulára. Zmluva neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, na absenciu, ktoré sa snažila navrhovateľka poukázať už v návrhu na začatie konania, keď povinnosť uvádza tento údaj zvýraznili v citácii zákona od ostatných obligátorne zákonom požadovaných údajov. Odporcom uvádzaný údaj „ po 42 mesiacoch“ nie je možné považovať za údaj jasne a presne určujúci konečnú splatnosť úveru, keď v tejto súvislosti poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp.zn.17Co/151/2012. K námietke premlčania navrhovateľka uviedla, že nesúhlasí s tvrdením odporcu, podľa ktorého by mal byť jej nárok vo výške 498,52 € ( posledná splátka úveru zo dňa 21.5.2011) premlčaný v 2.ročnej subjektívnej lehote, podľa ich názoru odporca nijako nepreukázal, že si navrhovateľka uplatnila svoj nárok až po uplynutí 2 rokov odo dňa, keď sa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 14.5.2014, na ktorom súd vec meritórne prejednal a následne odročil toto pojednávanie na deň 25.6.2014, na ktorom súd vec aj rozhodol.

Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, oboznámil sa s prednesmi právnych zástupcov, a tiež vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré predložili účastníkmi konania: platobnú históriu zo dňa 4.7.2013 z čl.6, Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva Ev.č.7043294 z čl.7, zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 25.7.2008 z čl.8 vrátane VOP nachádzajúcich sa na druhej strane tohto čísla listu, e-mail zo dňa 21.2.2014 zasielaný z adresy peter.koromhaz@gmail.com <mailto:peter.koromhaz@gmail.com>., žiadosť o poskytnutie pôžičky zo dňa 20.7.2008 z čl.15, pričom zistil tento skutkový stav.

Z platobnej histórie zo dňa 4.7.2013 týkajúcej sa zmluvy vedenej pod ev. č. 7043294 súd okrem iného zistil, že v kolónke úhrady je uvedená celková suma vo výške 1.529,20 €.

Z Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmluva Ev.č.: 7043294 súd zistil, že v bode 1.A. je uvedené veriteľ-poskytovateľ spotrebiteľského úveru Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, v časti 1.C. predávajúci, u ktorého je možné uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť-Consumer Finance Holding, a.s. z 29.augusta 305801 Poprad, v časti 2 Základné charakteristiky spotrebiteľského úveru je uvedené celková výška a mena spotrebiteľského úveru 30.000 Sk, čerpanie spotrebiteľského úveru prevodom na účet klienta, splácanie spotrebiteľského úveru mesačnými anuitnými splátkami 1.109 Sk, počet splátok 42, termíny splátok do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, názov a cena tovaru alebo služby-bezúčelová hotovostná pôžička, v časti 3 Náklady na spotrebiteľský úver je uvedené celkové náklady spotrebiteľa 16.578 Sk, ročná úroková sadzba 30,40 %, typ úrokovej sadzby fixná ročná úroková sadzba, ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere 30,40 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre zodpovedajúci typ spotrebiteľského úveru 70,61 %, v časti 4 Ďalšie informácie, názov a adresa príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods.1 zákona Slovenská obchodná inšpekcia, ústredný inšpektorát SOI, so sídlom Prievozská 32p.p. 29 82 799 Bratislava.

Zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č.7043294 zo dňa 25.7.2008 súd zistil, že bola uzavretá medzi fy Consumer Finance Holding a.s. a navrhovateľkou, ako doklady potrebné zaslať so zmluvou je tu uvedený originál výpisu z osobného účtu, alebo potvrdenie z banky, že vlastní účet, na ktorý chce poslať peniaze, tiež je tu uvedené bankové spojenie klienta- ako účet slúžiaci pre účely poukázania a splácania pôžičky. Schválená výška pôžičky 30.000 Sk, celková suma pôžičky 46.578 Sk, splátka 1.109 Sk, počet splátok 42, konečná splatnosť 42 mesiacov, ročná úroková sadzba 30,40 %, RPMN 30,40 %, priemerná hodnota RPMN 70,61 %. Spôsob splácania splátok je z bežného účtu. Klient okrem iného prehlásil, že sa pred podpisom zmluvy oboznámil s podmienkami a VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Taktiež prehlásil, že pred uzavretím zmluvy bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy a spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol doručený a tento prevzal. V

kolónke podpis zástupcu spoločnosti sa nachádza pečiatka odporcu a nečitateľný podpis, v kolónke podpis klienta je uvedené „viď žiadosť“..

Zo všeobecných obchodných podmienok, ktoré sa nachádzajú na druhej strane zmluvy o poskytnutí pôžičky, súd okrem iného zistil, že v bode 6.1. je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. V bode 6.2. je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. V bode 6.3. je uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. V bode 6.4. je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. V bode 15.8. je uvedené, že zmluva obsahuje zmluvné typy A: úverová zmluva podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podporne podľa Obchodného zákonníka; a /alebo , b) kúpna zmluva podľa Občianskeho zákonníka.

Z e-mailu zasielaného z e-mailovej adresy peter.koromhaz@gmail.com <mailto:peter.koromhaz@gmail.com> na e-mailovú adresu info@cfh.sk <mailto:info@cfh.sk> zo dňa 21.2.2014 označeného ako výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu súd zistil, že týmto navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvala odporcu na bezodkladné vrátenie sumy 533,38 € najneskôr do 27.2.2014 z dôvodu, že na základe zmluvy o úvere č.7043294 uzavretej dňa 25.7.2008 medzi účastníkmi konania bola zo strany navrhovateľky plnená suma 1529,20 €, avšak táto bola povinná vrátiť len sumu vo výške poskytnutého úveru t.j. 995,82 € ( 30.000 Sk) s poukazom nato, že v predmetnej zmluve absentoval údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, čo ustanovenie § 4 ods.2 písm.g) zákona o spotrebiteľských úveroch sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, a preto vo výške 533,38 € došlo zo strany odporcu k bezdôvodnému obohateniu. Zo žiadosti o poskytnutie pôžičky zo dňa 20.7.2008 súd zistil, že sa jedná o tlačivo odporcu, ako klient je tam uvedená navrhovateľka s uvedením jej mena, rodného čísla, čísla OP, mobilného čísla a adresy bydliska. Tiež sa tam nachádza dátumová pečiatka 23.7.2008, ďalšie uvedené údaje sú predschválená výška pôžičky 30.000 Sk, predschválená výška splátky 1.109 Sk, RPMN 30,40 %, predschválená doba splácania 42 mesiacov, konečná splatnosť 42 mesiacov, celková suma pôžičky 46.578 Sk, ročná úroková sadzba 30,40 %, priemerná hodnota RPMN 70,61 %, tiež je tu uvedené bankové spojenie klienta formou čísla účtu, kde v zátvorke je uvedené ( účet slúžiaci pre účely poukázania a splácania pôžičky, totožný s predloženým výpisom), spôsob úhrady z bežného účtu. Klient tu tiež prehlásil, že sa pred podpísaním žiadosti/zmluvy oboznámil s podmienkami a VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy prevzal ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Taktiež prehlásil klient, že pred uzavretím zmluvy bol písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol doručený a tento prevzal. Klient tiež prehlásil, že zobral na vedomie, že predmetná žiadosť o poskytnutie pôžičky nahrádza podpis klienta na jemu zaslanej a spoločnosťou potvrdenej zmluve.

Z výsluchu navrhovateľky na pojednávaní súd zistil, že vyjadrila súhlas so všetkým čo uviedol jej právny zástupca, zmluvu si dala posúdiť občianskemu združeniu HOOS a tí jej povedali, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková a z tohto dôvodu sa ona ďalej obrátila na svojho právneho zástupcu a následne podali žalobu na súd. Na otázku súdu, akým spôsobom jej boli prevedené poskytnuté peňažné prostriedky z predmetnej zmluvy uviedla, že jej boli prevedené na jej bankový účet. Navrhovateľka pri svojom výsluchu predložila súdu krátkou cestou k nahliadnutiu originál zmluvy o poskytnutí pôžičky zo dňa 25.7.2008 č. zmluvy 7043294 vrátane VOP nachádzajúcich sa na druhej strane tohto originálneho dokladu, a tiež Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere Ev.č. 7043294, pričom navrhovateľka na dotaz súdu uviedla, že tieto doklady jej takto boli v 2 vyhotoveniach zaslané poštou po telefonickom dojednaní ohľadom uzavretia zmluvy o pôžičke. K predloženému originálu zmluvy bol tiež pripojený výpis z účtu-platobná história navrhovateľky, k čomu navrhovateľka uviedla, že tento doklad si pripojila dodatočne potom, čo si ho vyžiadala. Potom čo súd predložil navrhovateľke k nahliadnutiu žiadosť o poskytnutie pôžičky zo dňa 20.7.2008, navrhovateľka uviedla, že sa jedná o jej podpis ale nepamätala si, že niečo také podpisovala, nevedela, či to prišlo vtedy s tou zmluvou, ale ona takýto doklad nemá s tým, že samotnú zmluvu, ktorá prišla v 2 vyhotoveniach v jednom zaslala naspäť. Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky na pojednávaní súd zistil, že nad rámec svojich písomných vyjadrení uviedol, že z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o pôžičke, taktiež majú zato, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy,čo tento zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou takéhoto úveru, konkrétne uviedol, že podľa ich názoru došlo k porušeniu ustanovení § 4 ods.2 písm.d), e), g), i), j) citovaného zákona. K otázke absencie

konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru uviedol, že pokiaľ by aj pripustili, že táto konečná splatnosť nemusí byť definovaná konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, majú zato, že v tejto predmetnej zmluve o pôžičke je uvedená konečná splatnosť len údajom 42 mesiacov, avšak nie je uvedené kedy nastáva deň splatnosti prvej splátky a teda kedy táto lehota začína plynúť. Tiež v zmysle citovaných zákonných ustanovení má zmluva obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom poukázal nato, že v zmluve absentujú termíny splátok istiny, resp. zmluva nerozlišuje splátky istiny a splátky úrokov, prípadne iných poplatkov. Taktiež namietol, že celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom majú byť vypočítané ako rozdiel medzi istinou a všetkými ostatnými plneniami, ktoré má uhradiť spotrebiteľ a z tohto dôvodu podľa ich názoru na predmetnej zmluve o pôžičke nemala byť uvedená čiastka 46.578 Sk, ale suma 16.578 Sk. Opätovne poprel, že by došlo k premlčaniu predmetného nároku navrhovateľky, keďže nebolo preukázané, že uplynula či už subjektívna ako i objektívna premlčacia lehota.

Z prednesu právneho zástupcu odporcu na pojednávaní súd zistil, že nad rámec písomných vyjadrení uviedol, že všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere namietané navrhovateľkou sa nachádzajú buď v zmluve samotnej alebo vo VOP, resp. vo Formulári o zmluvných podmienkach predstavujúce neoddeliteľnú súčasť zmluvy a navrhovateľka s nimi bolo oboznámená ešte pred uzavretím zmluvy. Bez ohľadu nato uviedli, že nárok navrhovateľky je premlčaný, nakoľko nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa podľa ich názoru premlčuje v 2.ročnej subjektívnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa kedy sa navrhovateľka dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil, resp. v 3.ročnej objektívnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť od momentu, kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo. Posledná splátka zo strany navrhovateľky bola uhradená dňa 21.5.2011 s tým, že žaloba bola podaná dňa 3.3.2014, pričom posledná splátka bola vo výške 498,52 €, z ktorej bola na istinu započítaná čiastka 437,44 €, na úrok suma 50 € a na pokutu suma 11,04 €. Na otázku súdu, aký zmluvný typ bol uzavretý medzi účastníkmi konania uviedla, že nevie, mala zato, že bola uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Z uvedených dôvodov žiadali návrh v celom rozsahu zamietnuť, poukázali tiež na rozhodnutie tunajšieho súdu v obdobnej veci v konaní 11C 30/2014 kde bola riešená obdobná situácia a návrh bol zamietnutý s poukazom na premlčanie nároku z dôvodov uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty.

Podľa § 43a ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods.1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 43c ods.2 OZ včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

Podľa § 44 ods.1 OZ zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie, alebo nečinnosť sami o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na čas právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods.1 OZ v znení účinnom do 31.10.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 OZ v znení účinnom do 31.10.2008 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods.3 a 4 OZ v znení účinnom do 31.10.2008 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods.2 OZ v znení účinnom od 1.4.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak

je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto zákona sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

Podľa § 2 písm.a) zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ( ďalej len „ zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.7.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.7.2008 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods.3 posledná veta zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.7.2008, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm.a), b),d) až j), k), l) poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 451 ods.1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods.2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka sa touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iného aj zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 ods.1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 388 ods.1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať, alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 391 ods.1 Obchodného zákonníka pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, premlčacia doba je 4 roky.

Podľa § 394 ods.2 Obchodného zákonníka, pri práve na vrátenie plnenia uskutočneného podľa neplatnej zmluvy začína premlčacia doba plynúť odo dňa, keď k plneniu došlo.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľky je v celom rozsahu nedôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľkou a odporcom bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá sa v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka považuje za „absolútny obchod“ t.j. na tento právny vzťah, je potrebné aplikovať ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka v prípade, že niektorá otázka nie je riešená v zákone č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže predmetný úver mal charakter spotrebiteľského úveru. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že z predmetnej úverovej zmluvy navrhovateľka uhradila odporcovi čiastku 1529,20 €, avšak odporca popieral, že by rozdiel medzi navrhovateľkou poskytnutým plnením a výškou istiny ním poskytnutého úveru mal predstavovať na jeho strane bezdôvodné obohatenie tak, ako to tvrdila navrhovateľka, pričom bližšie nešpecifikovala, či toto bezdôvodné obohatenie malo vzniknúť plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý

odpadol. Súd z obsahu vyjadrení navrhovateľky, resp. jej právneho zástupcu vyvodil, že jednak majú zato, že predmetná úverová zmluva je absolútne neplatná v časti dojednaných zmluvných úrokov a poplatkov s poukazom na ustanovenie § 39 OZ, keď v tejto časti má daný právny úkon odporovať zákonu, avšak zároveň navrhovateľka tvrdila, že nakoľko predmetná úverová zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č.258/2001 Z.z., tento úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový, a teda sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia uskutočneného bez právneho dôvodu v časti uhradených úrokov a poplatkov.

Obrana odporcu spočívala predovšetkým vo vznesení námietky premlčania nároku uplatneného navrhovateľkou predmetnou žalobou, a preto sa súd musel v prvom rade vysporiadať s touto námietkou, ktorú však vyhodnotil ako nedôvodnú, pretože tak ako bolo už uvedené na záväzkové vzťahy vzniknuté zo zmluvy o úvere je potrebné aplikovať tretiu časť Obchodného zákonníka, keď súd v tejto súvislosti poukazuje na ustálenú judikatúru NS SR, v zmysle ktorej ustanovenie § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka je ustanovením kogentným, ktoré nepripúšťa jeho modifikáciu ani vylúčenie jeho účinku dohodou zmluvných strán (napr. rozsudok NS SR zo dňa 29.11.2010, sp.zn. 5Obo /12/2010, uznesenie NS SR zo dňa 29.3.2012, sp.zn. 5Cdo/120/2010). Iný výklad zákona v súčasnosti podľa názoru súdu nie je ani možný, tento bude prichádzať do úvahy, prípadne od 1.4.2015, kedy nadobudne účinnosť novelizované znenie ustanovenia § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Nakoľko úprava premlčania je v Obchodnom zákonníku zaradená do jeho tretej časti, je potrebné aj otázku premlčania nároku uplatneného z takéhoto absolútneho obchodu posúdiť podľa právneho režimu Obchodného zákonníka. Navyše ustanovenia upravujúce premlčanie v Obchodnom zákonníku predstavujú komplexnú právnu úpravu, čo vyplýva z Dielu XI Premlčanie, na rozdiel napr. od Dielu VIII Niektoré ustanovenia o zániku nesplneného záväzku, resp. Dielu V Niektoré ustanovenia o spoločných záväzkoch a spoločných právach, z čoho jednoznačne vyplýva, že pre otázky premlčania nie je možné ustanovenia Občianskeho zákonníka použiť ani podporne. Výnimku nepredstavuje ani nárok na vydanie plnenia z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože aj na riešenie otázky, či premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa riadi právnou úpravou Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka je rozhodujúca povaha právneho vzťahu účastníkov, z ktorého vzniklo plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, resp. prijatie plnenia bez právneho dôvodu. To, že Obchodný zákonník výslovne neupravuje začiatok plynutia premlčacej doby a jej dĺžku, pokiaľ ide o právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ešte neznamená nutnosť aplikácie právnej úpravy Občianskeho zákonníka, ale len to, že tieto otázky je potrebné riešiť podľa všeobecných ustanovení Obchodného zákonníka o premlčaní. Pretože však Obchodný zákonník tvorí v pomere k Občianskemu zákonníku špeciálny právny predpis, je možné z toho vyvodiť, že pri riešení otázky určenia právneho režimu premlčania práva na vydanie bezdôvodného obohatenia v obchodných vzťahoch sa použije právna úprava obsiahnutá v Obchodnom zákonníku a použitie Občianskeho zákonníka by prichádzalo do úvahy len tam, kde určitú otázku nie je možné podľa Obchodného zákonníka riešiť vôbec, napr. pojem bezdôvodného obohatenia, jeho vznik atď. (viď Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občiansky zákoník I. §107, komentár. 1. vydanie Praha: CH Beck, 2008, strana 555-556). Pokiaľ by odporca zastával názor, že právnu úpravu premlčania podľa Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať s poukazom na ustanovenie § 52 ods.2 veta prvá OZ z dôvodu, že kratšia dĺžka premlčacej doby oproti úprave v Obchodnom zákonníku je v zásade v spotrebiteľských zmluvách pre spotrebiteľa výhodnejšia, a odkazujúc na právne názory, že v zmluvách so spotrebiteľským prvkom je potrebné aj v prípade zmluvy o úvere aplikovať právnu úpravu Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o úpravu premlčania, súdená vec tento právny názor jednoznačne vyvracia, keďže výhodnejšia úprava premlčania pre spotrebiteľa v Občianskom zákonníku pre kratšiu všeobecnú premlčaciu dobu oproti úprave v Obchodnom zákonníku by mohla byť výhodou len v prípade, že spotrebiteľ je v postavení dlžníka, avšak v prípade, že je v postavení veriteľa, tak by podľa tejto logiky kratšia premlčacia doba výhodou nebola s tým, že výklad takéhoto ustanovenia, ktorý by bol odlišný podľa toho, či je spotrebiteľ v pozícii nositeľa práva alebo v pozícii osoby majúcej povinnosť, a podľa toho umožňovať použitie príslušného ustanovenia o premlčaní v Občianskom alebo v Obchodnom zákonníku podľa konkrétnej situácie je neprijateľný, keďže by vnášal do právnych vzťahov neistotu a znamenalo by to tiež výrazný zásah do zásady rovnosti účastníkov takýchto vzťahov. Právna úprava premlčania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa a odlišne stanovená dĺžka premlčacej doby v Občianskom a Obchodnom zákonníku je len výsledkom rôznych legislatívnych procesov, z ktorých však žiadny nesmeruje k ochrane slabšej strany (spotrebiteľa)-viď rozhodnutie NS ČR 32Cdo 3337/2010 zo dňa 24.7.2012. S poukazom na 4-ročnú premlčaciu dobu, začiatok jej plynutia, deň podania žalobného návrhu na súd dňa 6.3.2014 tak ako to vyplýva z došlej pečiatky tunajšieho súdu a jednotlivých dátumov

úhrad uskutočnených navrhovateľkou vyplývajúcich z platobnej histórie predmetného úverového vzťahu, posúdil súd námietku premlčania odporcu ako nedôvodnú.

Súd vykonaným dokazovaním nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť predmetná zmluva o úvere, resp. jej časť neplatná, keďže súd dospel aj k záveru, že zmluva bola uzavretá v písomnej forme, pretože z vykonaného dokazovania sa najpravdepodobnejším javí (navrhovateľka tieto skutočnosti nevedela jednoznačne preukázať, hoci ju zaťažovalo dôkazné bremeno), že jednotlivé obsahové náležitosti zmluvy boli medzi účastníkmi predjednané telefonicky a následne bol navrhovateľke zo strany odporcu poštou zaslaný návrh na uzavretie predmetnej úverovej zmluvy, ktorý bol navrhovateľkou prijatý jej podpisom na doklade označenom ako žiadosť o poskytnutie pôžičky, keď všetky údaje uvedené tak v zmluve o poskytnutí pôžičky ako i v žiadosti o poskytnutí pôžičky sú úplne zhodné a následne navrhovateľka oba tieto doklady v jednom vyhotovení zaslala späť odporcovi, ktorý ich prijal, čím bola platne písomne uzatvorená predmetná úverová zmluva, resp. zmluva o spotrebiteľskom úvere.

Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala žalovanej sumy z dôvodu, že predmetný spotrebiteľský úver neobsahoval obligatórne náležitosti a teda tento úver mal byť považovaný za bezúročný a bezpoplatkový, súd sa nestotožnil s týmto právnym názorom navrhovateľky, nakoľko súd má zato, že všetky navrhovateľkou spochybňované zmluvné dojednania uvedené v § 4 ods.2 písm.d),e),g), i),j) zákona o spotrebiteľských úveroch, je prípustné, aby boli obsiahnuté či už v samotnom texte zmluvy o úvere ako takej, resp. v jej neoddeliteľných súčasťach, ktorými boli VOP, resp. Formulár, keď samotná navrhovateľka prehlásila pri uzavretí predmetnej úverovej zmluvy, že je s týmito súčasťami oboznámená, prevzala ich, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pokiaľ navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu poukazovala na rozhodnutie KS v Žiline sp.zn. 9Co/208/2012 súd zastáva názor, že ani údaj ohľadne adresy predávajúceho, na ktorej je možné uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť spotrebiteľom, ani termíny splátok istiny, resp. úrokov a iných poplatkov nie sú také náležitosti, ktoré by nemohli byť uvádzané, či už vo VOP alebo vo Formulári o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na rozdiel napr. od výšky poskytnutého úveru, výšky a počtu splátok, ročnej úrokovej sadzby, resp. RPMN a priemernej hodnoty RPMN, alebo údaju o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, keďže tieto náležitosti by mali byť podstatné pre konečné rozhodnutie spotrebiteľa, či predmetnú zmluvu uzavrie alebo nie, tak aby tieto údaje mohli byť ľahko porovnateľné s ponukami iných bankových, či nebankových subjektov, resp. ľahko posúditelná, či sú pre toho ktorého spotrebiteľa prijateľné, avšak všetky tieto uvedené náležitosti vyžadované zákonom sú obsiahnuté v samotnom texte úverovej zmluvy. Adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť je uvedená výslovne v predmetnom Formulári, celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru je uvedená priamo v zmluve, a pokiaľ navrhovateľka namietala, že nie sú v zmluve uvedené podmienky upravujúce čerpanie úveru v tom zmysle, že nie je uvedené, či sa jedná o bezhotovostné alebo hotovostné čerpanie, súd má zato, že pokiaľ v zmluve je uvedená kolónka „bankové spojenie klienta“ (účet slúžiaci pre účely poukázania a splácania pôžičky) je z toho dostatočne zrejmé, že úver bude jednak poskytnutý bezhotovostným prevodom na tento účet a zároveň bude z tohto účtu splácaný. Ďalej podľa názoru súdu konečná splatnosť spotrebiteľského úveru je dostatočne určito uvedená v predmetnej zmluve, kde je uvedené konečná splatnosť 42 mesiacov, keď vo VOP v bode 6.4. je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, čo potvrdzuje aj výpis z platobnej histórie navrhovateľky, v ktorej je dátum prvej splátky uvedený 20.8.2008. Pokiaľ ďalej navrhovateľka namietala, že v úverovej zmluve nie je uvedená jednoznačne výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, resp. že zmluva nerozlišuje splátky istiny a splátky úrokov a iných poplatkov, súd poukazuje nato, že výška a počet splátok je uvedená priamo v texte úverovej zmluvy, termín splátok je uvedený tak v predmetnom Formulári ako i vo VOP v bode 6.2. kde je uvedené, že splátky sú splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, čo opäť zodpovedá údajom z platobnej histórie navrhovateľky. Taktiež v bode 6.3. VOP je uvedené, že v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky t.j. termíny splátok tak istiny, úrokov ako i prípadných poplatkov boli v totožný deň. Pokiaľ ide o ročnú percentuálnu mieru nákladov, táto bola uvedená v samotnom texte zmluvy, a pokiaľ navrhovateľka namietala, že v zmluve mala byť uvedená ako celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom suma 16.578 Sk a nie suma 46.578 Sk, súd zastáva názor, že údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa obsahuje jednoznačne predmetný Formulár kde je uvedená suma 16.578 Sk a v samotnom texte zmluvy je uvedené v kolónke celková suma pôžičky 46.578 Sk, čo súd považuje za dostatočne určitý a zrozumiteľný údaj, z ktorého je možné vyvodit', že táto čiastka zodpovedá sume, ktorú bola navrhovateľka povinná v zmysle tejto zmluvy odporcovi uhradiť, naopak za zavádzajúci údaj by súd považoval pokiaľ by tam bola uvedená ako celková suma pôžičky čiastka 16. 578 Sk.

Na základe vyššie uvedených skutočností považoval preto súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu za nedôvodný a ako taký ho zamietol.

Podľa § 142 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku ( ďalej len „ O.s.p.“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 150 ods.2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 19.5.2014 si uplatnil náhradu trov konania, ktoré následne vyčíslil prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 27.6.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 30.6.2014, v ktorom trovy konania vyčíslil na sumu 675,77 € za 4 úkony právnej služby vrátane režijného paušálu vo výške 178,24 €, cestovného vo výške 170,50 €, náhrady za stratu času vo výške 214,40 € a 20% DPH 112,63 €. Zároveň doložil fotokópiu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty ako i technický preukaz týkajúci sa ev.č. vozidla PP 321 CK.

Nakoľko súd návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol, bol odporca pri bránení svojho práva úspešný a mal by v zásade mať nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

Odporcovi súd priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 213,89 €, keď pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z tarifnej hodnoty úkonu vo výške 533,38 € pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri tejto sume základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje 36,52 € podľa § 10 ods.1 vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ( ďalej len „ vyhláška“). Trovy právneho zastúpenia odporcu, ktorých náhradu súd odporcovi priznal predstavujú za 4 úkony právnej služby:

- 1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 36,52 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €,
- 2./ účasť na pojednávaní dňa 14.5.2014 podľa § 13a ods.1 písm.d) vyhlášky vo výške 36,52 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 € ,
- 3./ písomné vyjadrenie zo dňa 19.5.2014 podľa § 13a ods.1 písm.c) vyhlášky vo výške 36,52 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €,
- 4./ účasť na pojednávaní dňa 25.06.2014 podľa § 13a ods.1 písm.d) vyhlášky vo výške 36,52 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 € a 20% DPH za uvedené 4 úkony podľa § 18 ods.3 vyhlášky vo výške 35,65 €, keďže právny zástupca odporcu preukázal, že je platiteľom DPH. Spolu teda súd priznal odporcovi náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade trov právneho zastúpenia v celkovej výške 213,89 €.

Súd nepriznal odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia v časti cestovného a náhrady za stratu času, keďže súd zastáva právny názor, ktorý je totožný s názorom vysloveným Ústavným súdom ČR v jeho náleze z 2.10.2013 sp.zn. II.ÚS 736/2012, právna veta: „ Prostriedky vynaložené účastníkom na presun advokáta cez celú republiku v situácií, keď v sídle procesného súdu pôsobí väčší počet advokátov, ktorých mohol osloviť, nejde o vec mimoriadne náročnú a komplikovanú, nemožno považovať za prostriedky potrebné k účelnému bráneniu jeho práva podľa § 142 ods.1 O.s.p. Tento náklad má preto niesť zo svojho“. Súd totiž nespochybňuje právo každého občana, resp. právnickej osoby dať sa zastúpiť v konaní, ktorýmkoľvek advokátom, však inou otázkou je otázka priznania náhrady trov právneho zastúpenia za takéto zastupovanie s ohľadom na účelnosť takto vynaložených trov. Zo svojej rozhodovacej činnosti má súd vedomosť, že odporca pôsobí v rámci svojej podnikateľskej činnosti na území celej SR, z čoho sa dá predpokladať, že preto je aj účastníkom súdnych konaní tiež s pôsobnosťou na všetkých súdoch SR. Za účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia by súd preto považoval situáciu, keď by odporca resp.ním zvolený právny zástupca v každom kraji spolupracoval s nejakou advokátskou kanceláriou, ktorá by pokrývala formou substitučného zastupovania účasť na pojednávaníach za odporcom zvoleného právneho zástupcu, ktorého si odporca zvolil v blízkosti svojho sídla, keď takýto postup je bežnou praxou. Neúčelnosť takto vynaložených nákladov preukazuje aj fakt, že výška uplatneného cestovného a náhrady za stratu času je dvojnásobne vyššia než odmena advokáta za 4 úkony právnej služby vrátane režijných paušálov.

Súd navyše poukazuje na to, že prejednávacia vec s ohľadom na výšku žalovanej sumy sa považuje v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku za tzv. „drobný spor“, a preto súd aj s odkazom na citované ustanovenie § 150 ods.2 O.s.p. mohol tieto trovy právneho zastúpenia znížiť

vyššie uvedeným spôsobom, teda priznať len ich časť, keďže trovy konania by v súdnej veci presiahli samotnú výšku pohľadávky, a súd ich považoval za neprimerané voči pohľadávke.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach ( § 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)